

beleidsnota

S T I C H T I N G

L I M B U R G S E

K A S T E L E N

op de bres voor 265 kastelen

beleidsnota

S T I C H T I N G

L I M B U R G S E

K A S T E L E N

op de bres voor 265 kastelen

De Stichting Limburgse Kastelen (SLK) zet zich in voor het behoud en herstel van kastelen in de provincie Limburg. Dat zijn er ongeveer 265, variërend van onbewoonbare ruïnes tot paleisachtige buitenhuizen. Als vrijwilligersorganisatie proberen we die enorme diversiteit, in goed overleg met eigenaren, overheden en andere (erfgoed) organisaties, te koesteren en te versterken. Daarbij nemen de bouwwerken een belangrijke plaats in, maar we kijken nadrukkelijk ook naar de bijbehorende omgeving.

Vanwege de grote verscheidenheid aan kastelen, terreinen en betrokken personen en instanties heeft de SLK haar hoofddoelstelling uitgewerkt voor diverse deelgebieden. Deze brochure vertelt in hoofdlijnen wat de SLK is, wil, kan en doet.

Op enkele plaatsen wordt deze beleidsinformatie aangevuld met kastelenkennis. Kort gezegd staan we op de bres voor 265 unieke en onvervangbare monumenten. Dat is nodig omdat zij, ook in deze tijd, nog van vele kanten (kunnen) worden bedreigd.

dapper op de bres

Een bres is een opening die aanvallers hebben geschoten in een verdedigingsmuur.

Als de bres voldoende groot was, kon de bestorming beginnen. Meestal liep het dan niet goed af met de verdedigers. Wie op de bres stond of, zoals ook wel wordt gezegd, in de bres sprong, deed een dappere poging om de aanvallers tegen te houden en het kasteel of de stad te redden. Tegenwoordig betekent op de 'bres' staan vooral iets willen beschermen. In ons geval dus de Limburgse kastelen.

Wat maakt kastelen zo interessant en intrigerend dat al generaties lang vrijwilligers met zeer uiteenlopende achtergronden zich belangeloos inzetten voor de instandhouding en de promotie van deze bouwwerken en de bijbehorende terreinen? Is het de romantiek van de riddertijd, waar elk kind wel eens in weggedroomd is? De fascinatie voor de robuuste vroege bouwtechniek? De charme van de latere landhuisarchitectuur? De rol van het kasteel als centrum van brute macht of juist van verfijnde beschaving?

Het antwoord is moeilijk te geven. Het zal wel een beetje van alles zijn. Met daarbij in elk geval ook het besef dat het kasteel een onmiskenbaar element van onze gezamenlijke geschiedenis vormt. Kastelen zijn bijna altijd erkende monumenten. Daarvan zegt de Monumentenwet 1988 dat zij van (algemeen) belang zijn 'vanwege hun schoonheid, hun betekenis voor de wetenschap of hun cultuurhistorische waarde'. Dat zegt eigenlijk al heel veel.

wat maakt een bouwwerk tot kasteel?

Op deze vraag worden, ook door deskundigen, verschillende antwoorden gegeven. Zo zijn er mensen die alleen van een kasteel willen spreken als er sprake is (geweest) van een militaire functie. Anderen vinden de combinatie van een militaire en een woonfunctie een voorwaarde om een bouwwerk tot kasteel te kunnen bestempelen. Deze discussies zijn terug te voeren op de ontwikkelingen die de gebouwen in de loop van de tijd hebben doorgemaakt. Zowel qua functie en situering, als in bouwkundig en maatschappelijk opzicht. Het heeft niet zo veel zin te debatteren over wie er gelijk heeft; het is wel zinvol om per publicatie of presentatie aan te geven wat onder een kasteel wordt verstaan. Dat gaan we hier dan ook doen. Maar in de aanloop daar naartoe, eerst iets over de diverse ontwikkelingen.

De allervroegste kastelen hadden uitsluitend een militaire functie, maar al gauw kwam daar een woonfunctie bij. Vanaf het jaar 1400 begint de bouw van kastelen die de militaire en de woon-

functie combineren, echter alweer af te nemen. Door de komst van het buskruit en de technische ontwikkeling van kanonnen blijken ook de dikste kasteelmuren niet langer sterk genoeg om aanvallers tegen te houden. Daarom worden na 1500 nauwelijks meer versterkte, verdedigbare huizen gebouwd. In plaats daarvan komen de forten tot ontwikkeling: grote gebouwencomplexen met primair een militaire functie. Ze worden gesticht en onderhouden door overheden; kleinere lokale en regionale machthebbers zijn hiertoe niet langer in staat.

Ook als de militaire functie er niet meer toe doet, worden er echter nog 'nieuwe kastelen' gebouwd. Hoewel de woonfunctie nu dominant is, dienen de 'oude kastelen' met hun militaire aanzien nog lange tijd tot voorbeeld. Zo krijgen nieuwe kastelen nog altijd torens, kantelen en grachten, ook al zijn ze niet meer verdedigbaar vanwege de grotere raamopeningen en de veel minder dikke muren. Na de Middeleeuwen krijgen de kastelen steeds meer het karakter van een landhuis, soms zelfs van een paleis. Ze worden gebouwd in opdracht van prominente mensen met maatschappelijk succes. Soms verrijzen de landhuizen, niet toevallig, op of vlakbij de plek waar eerder een kasteel heeft gestaan. De stenen en de balken van het oude kasteel worden dan vaak hergebruikt in het nieuwe landhuis.

Met het verdwijnen van de feodale samenleving, vanaf ongeveer 1750, nemen de belangstelling en de waardering voor kastelen af. Dat verandert echter weer in de loop van de negentiende eeuw. Oude, overgebleven kastelen worden na een restauratie en/of gedeeltelijke herbouw opnieuw bewoond. Ook worden er weer nieuwe kastelen gebouwd, die het romantische beeld van de opdrachtgevers over kastelen weerspiegelen. Ook de tuinen moeten er weer uitzien 'als vroeger', of liever, zoals men dacht dat ze er vroeger hadden uitgezien. Tot in de twintigste eeuw wordt de stijl van oude kastelen gebruikt als inspiratiebron voor nieuwe 'kastelen'. Ondertussen krijgen vanaf de negentiende eeuw steeds meer kastelen nieuwe economische functies. Bijvoorbeeld als museum, hotel, restaurant, gemeentehuis, school, kantoor of bedrijf. In een aantal gevallen blijft de woonfunctie in stand.

In het boek 'Kastelen in Limburg. Burchten en landhuizen (1000-1800)', in 2005 uitgegeven door de SLK, is gekozen voor een ruime omschrijving van het begrip kasteel. Die blijven we aanhouden. Dit betekent dat het woord kasteel staat voor zowel het verdedigbare woonhuis van de edelman of grondbezitter (waaronder de beroemde Limburgse kasteelhoeves) als het statige buitenhuis dat hiervan de opvolger is. Maar daarmee zijn we er nog niet. Onder de noemer kasteel

vallen ook (resterende) voorburchten en grachten, kasteelruïnes en zelfs terreinen waar zich resten van kasteelcomplexen in de bodem bevinden. Verder gaat het bij kastelen niet alleen om het hoofdgebouw, maar om het geheel van de hoofd- en bijgebouwen en het landschap eromheen. Dit cultuurlandschap heeft vaak een belangrijke groenstructuur met een tuin- of parkaanleg en andere tastbare restanten van het kasteeldomein.

Toch is er nog veel aan toe te voegen. Kastelen en hun domeinen (de bijbehorende cultuurlandschappen) zijn door onze voorouders nagelaten bouwwerken en terreinen waarvan veel is af te lezen. Natuurlijk op bouwtechnisch gebied, maar ook hoe maatschappelijke ontwikkelingen zich hebben voltrokken. De functie van kastelen is in de loop der eeuwen behoorlijk veranderd. Daarom zijn ze vaak vele keren aangepast, zonder echter hun eigen, vaak indrukwekkende karakter te verliezen. Aan allerlei kenmerken is te zien hoe de generaties voor ons hebben gewoond, gewerkt en geleefd. Kasteeldomeinen worden wel aangeduid als 'niches van oorspronkelijkheid'. Kleine oasen waar de waan van de dag aan voorbij is gegaan. Het zijn cultuurhistorische ankerpunten in de turbulente moderne maatschappij. Ze laten ons, als mensen van de eenentwintigste eeuw, zien waar onze wortels liggen. Ze geven inzage in onze culturele identiteit. Ze vergroten ons historisch besef. En wat zo mooi is: iedereen kan dat op zijn of haar eigen manier ervaren. Want bij een kasteelbezoek kun je het verleden voelen, proeven, beleven. Soms zelfs aanraken.

Dat zijn een paar redenen waarom de SLK kastelen en hun domeinen wil behouden, helpen herstellen en, waar nodig, meer onder de maatschappelijke aandacht brengen. Maar wat betekent dit in de praktijk, hoe pak je zo iets aan? Om die vraag te kunnen beantwoorden, is het belangrijk om te weten hoe mensen, maar vooral ook instanties tegen het gebouwde erfgoed en zijn betekenis aankijken. Dan valt op dat het allang niet meer alleen specialisten in geschiedenis en architectuur zijn, die zich hiervoor interesseren. Ook amateurwetenschappers, leden van heemkundekringen en andere cultuurhistorische organisaties, cultuurtoeristen en een deel van het grote publiek hechten veel waarde aan (behoud van) het gebouwde erfgoed.

drie benaderingen

Onder aanvoering van de rijksoverheid wordt een nieuw nationaal erfgoedbestel ontwikkeld. Hierdoor staan veel onderwerpen op cultuurhistorisch gebied ter discussie. Een belangrijk gegeven is dat er globaal op drie manieren naar gebouwd erfgoed kan worden gekeken:

1. Een reservoir van cultuurhistorische waarden:
fysieke en planologische instandhouding
2. Beleving van het cultuurgood in het heden:
kennis vergaren, kennis verspreiden
3. Het erfgoed als onderdeel van een toekomstige ontwikkeling

gemeenten, let op uw saeck!

De monumentenzorg richt zich vanouds vooral op het zo goed mogelijk bewaren van afzonderlijke gebouwen. Wat er in de directe omgeving van zo'n object gebeurt, of wat er nodig is om het een nieuwe functie te geven, krijgt over het algemeen minder aandacht. Dat gaat echter veranderen. De rijksoverheid wil in het kader van de modernisering van de monumentenzorg namelijk naar een integrale benadering. Dat houdt in dat ook de omgeving en het gebruik (eventueel door herbestemming) belangrijk worden. Op zich is dat geen reden tot paniek: monumenten kunnen inderdaad ook behouden worden door goede aanpassingen aan de eisen van de tijd. Wat wel enige reden tot zorg kan geven, is dat het Rijk uiteindelijk de gemeenten wil laten bepalen wat een goede aanpassing aan de eisen van de tijd is. Alleen bij heel grote veranderingen of bij heel belangrijke monumenten wil de rijksoverheid zich hier nog zelf mee bezighouden. Het is te verwachten dat de ene gemeente wat zorgvuldiger met haar nieuwe vrijheid zal omspringen dan de andere. Daarom wil en zal de SLK de gevolgen van deze ontwikkeling scherp in de gaten houden. Gemeenten die letten op hun saeck, hoeven hier uiteraard niet bevreesd over te zijn.

balans bewaken

Omdat elk van deze drie benaderingen van erfgoed voldoende aandacht verdient, wil de SLK vooral de onderlinge balans bewaken. Het gaat ons bijvoorbeeld niet alleen om het aantonen van de waarde(n) van cultureel erfgoed voor de samenleving, maar ook om het verbreden van het draagvlak voor de instandhouding van dat erfgoed. Daarbij realiseren we ons dat het gewenste evenwicht alleen kan worden bereikt door samen te werken met andere partijen, die vaak net even anders tegen de verschillende belangen aankijken. Daarom bepleit de SLK een dialoog tussen traditie en vernieuwing. Bovendien

willen we daarin, als ervaren en veelzijdige partner, graag een stimulerende rol spelen. Aan dit uitgangspunt willen we alle toekomstige projecten iken. Wat dat voor ons beleid gaat betekenen, leggen we hierna uit aan de hand van de drie manieren om naar gebouwd erfgoed te kijken.

1. een reservoir van cultuurhistorische waarden: fysieke en planologische instandhouding

De SLK wil de instandhouding van de onvervangbare cultuurhistorische waarden van kastelen en hun omringende cultuurlandschap onverminderd blijven bevorderen. Daarbij gaat het zowel om de feitelijke toestand van gebouwen, parken, lanen en vijvers, als om plannen die particulieren, gemeenten en andere overheden voor de omgeving ontwikkelen. Een prachtig kasteel dat wordt ingeklemd door een oprukkend industrieterrein is van veel van zijn waarden beroofd.

bedreigingen 'van binnenuit'

Bij het fysieke aspect ligt de nadruk op het kasteel als bouwkundig monument en als cultuurhistorisch waardevol gebouw. De SLK wil de Limburgse kastelen beschermen tegen de vele mogelijke bedreigingen 'van binnenuit'. Denk hierbij aan verwaarlozing en verval, onverantwoorde aanpassingen en verbouwingen en illegale sloop. We beperken ons niet tot het casco; ook het behoud van de karakteristieke, maar vaak kwetsbare interieurs krijgt de volle aandacht. Het stimuleren van regelmatige bouwkundige inspecties door Monumentenwacht Limburg is in dit verband van groot belang. Hierdoor krijgen we namelijk een beter inzicht in de bouwkundige staat van de kastelen en in de noodzakelijke instandhoudingsmaatregelen.

bedreigingen 'van buitenaf'

Kastelen kunnen ook 'van buitenaf' worden bedreigd. Bijvoorbeeld door uitbreidingsplannen, de aanleg van infrastructuur of ontgrondingen. Hierdoor kunnen onvervangbare cultuurhistorische waarden verloren gaan. Kastelen worden vanouds namelijk omringd door cultuurlandschappen. Enerzijds zijn die er de oorzaak van dat het kasteel er staat, anderzijds zijn zij mede vormgegeven als gevolg van de aanwezigheid van het kasteel. De unieke ensembles die uit deze wisselwerking zijn ontstaan, zijn vaak nog (grotendeels) bewaard gebleven. Om de samenhang tussen gebouwen en cultuurlandschap te behouden, zijn de ruimtelijke ontwikkelingen rondom kastelen dan ook cruciaal. Of beter gezegd: vaak is het juist gewenst dat er géén ruimtelijke ontwikkelingen plaatsvinden.

samenwerken

Om te bereiken dat kastelen én hun historisch gegroeide omgeving intact blijven, wil en moet de SLK samenwerken met eigenaren en andere belangenor-

ganisaties. Hierbij zien we onszelf vooral een ondersteunende rol vervullen. Bijvoorbeeld door het stimuleren van (voor)onderzoek naar de bouwhistorie van een kasteel en het bijbehorende domein. Of door het laten verrichten van een haalbaarheidsstudie voor een restauratie. Daarnaast kunnen we, waar nodig, op verschillende manieren bijdragen aan de herbestemming, financiering en exploitatie van kastelen en kasteeldomeinen. Zo hebben we ons in het verleden ingezet voor de instandhouding van kasteel Vaeshartelt, kasteel Ter Worm, Huis Roffart Baarlo en voor een onderzoek naar de gedeeltelijke openstelling van kasteel Amstenrade (inclusief landschapspark).

Essentieel is steeds dat ontwikkelingen die mogelijk negatieve gevolgen hebben, in een zo vroeg mogelijk stadium worden gesignaleerd. Samenwerking met het meldpunt bedreigde monumenten van de Bond Heemschut afdeling Limburg ligt in dit verband voor de hand. Verder zijn we van mening dat de SLK bij juridische procedures over bedreigende ontwikkelingen als belanghebbende moet worden aangemerkt.

2. beleving van het cultuurgood in het heden: kennis vergaren, kennis verspreiden

Om de Limburgse kastelen letterlijk dan wel figuurlijk toegankelijk te maken voor een zo groot mogelijke doelgroep, zodat zij dit cultuurgood optimaal kunnen beleven, is het verzamelen en verspreiden van kennis essentieel. Dit vormt dan ook een kernactiviteit van de SLK.

kennis verzamelen

We willen doorgaan met het documenteren van informatie over Limburgse kastelen en hun domeinen en het stimuleren van onderzoek hiernaar. Een paar voorbeelden van de manier waarop dat kan gaan:

- op incidentele basis als medefinancier de inzet van professionele krachten mogelijk maken bij studieopdrachten, fotografische documentaties en dergelijke; uitgangspunt hierbij is dat de uitkomsten ook voor de SLK beschikbaar komen;
- het inventariseren en toegankelijk maken van kennis in de bestaande literatuur;
- het inventariseren van in voorbereiding zijnde publicaties en van lacunes in het bestaande (gepubliceerde) onderzoek;
- in samenwerking met derden een inventariserend en waardenstellend onderzoek naar kasteelinterieurs opzetten;
- in samenwerking met derden een soortgelijk onderzoek opzetten naar kasteeldomeinen.

SLK kijkt over de provinciegrens

De SLK spant zich eerst en vooral in voor de kastelen in de Nederlandse provincie Limburg. Maar dit gebied is in geografische zin pas ontstaan in de negentiende eeuw. De cultuurhistorische en landschappelijke achtergrond van de Limburgse kastelen is in veel gevallen aanmerkelijk ouder en reikt vaak ook verder dan onze provinciegrenzen. Daarom heeft de SLK ook belangstelling voor grensoverschrijdende activiteiten die op een positieve manier bijdragen aan het behoud en herstel van kastelen in het Limburg van nu.

kennis verspreiden

Om de verzamelde en anderszins verkregen kennis zo doeltreffend mogelijk over te dragen, is het van belang steeds een vorm te kiezen die past bij de doelgroep. Voor de cultuureducatie van jongeren zijn bijvoorbeeld andere instrumenten nodig dan voor 'het bewerken van de senioreneconomie'. Wij denken in dit verband onder meer aan:

- het mogelijk maken van bezoeken van kastelen en het stimuleren van het kasteelbezoek;
- het plaatsen van informatiepanelen bij kastelen;
- het organiseren van symposia en tentoonstellingen;
- het publiceren van artikelen over interessante ontwikkelingen met betrekking tot kastelen in Limburg (en eventueel daarbuiten);
- het verzorgen van exclusieve excursies naar kastelen, ondersteund met brochures over historische en/of recente ontwikkelingen;
- het actueel houden en wanneer nodig vernieuwen van de eigen website, onder meer wanneer resultaten van gerealiseerde projecten daar aanleiding toe geven;
- het via de website up to date houden van onze uitgave 'Kastelen in Limburg. Burchten en landhuizen (1000-1800)' met aanvullende inhoudelijke en bibliografische gegevens;
- het starten van een zelfstandig te verzorgen, dan wel met derden uit te geven publicatierreeks (vergelijkbaar met de bundels voor de Kastelendag);
- het houden van lezingen door SLK-bestuurders voor diverse doelgroepen.

3. het erfgoed als onderdeel van een toekomstige ontwikkeling

De verantwoordelijkheid voor bouwkundige en landschappelijke overblijfselen uit het verleden rust op de schouders van de huidige en volgende generaties. De visie op het gewenste beheer van dit erfgoed kan in de loop der tijd veranderen. Vooral de laatste jaren groeit de overtuiging dat cultuurhistorische waarden moeten worden beschermd met een open oog en oor voor nieuwe ontwikkelingen. Zo is de rijksoverheid van oordeel dat modernisering van de monumentenzorg urgent is omdat het bestaande stelsel 'geen dan wel inade-

quate antwoorden geeft op een aantal trends van maatschappelijke, financieel-economische, inhoudelijke, beleidsmatige en bestuurlijk-organisatorische aard'.

Het voorgaande betekent onder meer dat de aandacht niet langer vrijwel uitsluitend uitgaat naar door experts aangewezen 'monumenten van geschiedenis en kunst', maar ook naar het erfgoed van familie, straat, dorp en andere, kleinschalige maatschappelijke verbanden. Daarnaast zullen de grenzen tussen de zorg voor archeologie, historisch cultuurlandschap en gebouwde monumenten vervagen. De omvang van het bestand beschermde monumenten is regelmatig onderwerp van discussie.

Verder heeft de maatschappelijke waardering van conserverend behoud aan belang ingeboet ten opzichte van 'behoud door ontwikkeling'. Dit laatste houdt in dat monumenten die hun oorspronkelijke functie zijn verloren of gaan verliezen en niet zonder meer kunnen voldoen aan nieuwe maatschappelijke eisen, toch een levend onderdeel van de gebouwde omgeving dienen te blijven. In dat verband zijn nieuwe antwoorden nodig op de vraag welke vormen van herbestemming acceptabel zijn en hoe deze (ook financieel) te realiseren zijn.

Vervolgens is van belang dat de cultuurhistorie een integraal onderdeel gaat worden van de wet- en regelgeving en de financiering op het gebied van de ruimtelijke ordening. Daarnaast is al geruime tijd sprake van een herschikking van verantwoordelijkheden tussen diverse overheden onderling en tussen overheden en private partijen. Ook hierop speelt de rijksoverheid in met de modernisering van de monumentenzorg.

gevolgen voor de SLK

De zojuist geschetste ontwikkelingen hebben vanzelfsprekend gevolgen voor het doen en laten van de SLK. We gaven al even aan dat we ons, bij het realiseren van onze ambities, niet alleen bewust moeten zijn van de verbreding van het erfgoedbegrip, maar ook van de noodzaak om onze activiteiten te verbreden. Dat laatste gaat in onze visie het best door allianties te sluiten met andere partijen. En dat betekent weer dat we op een aantal punten onze werkwijze moeten aanpassen.

werkwijze aanpassen

In verband hiermee is een van onze ambities een 'ruimere ingang bij' en een 'grotere invloed op' kasteel-eigenaren verkrijgen. De begrippen staan tussen aanhalingstekens omdat we ons realiseren dat we deze doelen niet kunnen afdwingen. Tegelijk stellen we vast dat actuele discussies over het beschermen van, 'zorgen voor' en ontwikkelen van kastelen niet altijd voldoende in beeld

zijn bij de SLK. Om een slagvaardige, sturende rol te kunnen spelen, is een intensiever contact met kasteel-eigenaren noodzakelijk. We vinden het daarom van groot belang om:

- sneller en directer in te spelen op vragen die leven bij eigenaren en beheerders van kastelen en anderszins betrokkenen;
- eigenaren en beheerders van kastelen een netwerk aan te bieden dat kan fungeren als forum voor informatie-uitwisseling;
- eigentijdse informatiedragers in te zetten voor de verwerving en verspreiding van kennis. Vragen van betrokkenen moeten hierdoor 'als vanzelf' bij de SLK terechtkomen.

professioneel bemiddelaar

Als SLK moeten we niet de drager van enorme hoeveelheden informatie willen zijn. Maar om invloedrijk te kunnen participeren in verschillende netwerken, moeten we wel beschikken over een gedegen basiskennis. Dat doen we ook. De vereiste deskundigheid is in eigen kring ruimschoots aanwezig. Op basis daarvan stellen we ons bij voorkeur op als professioneel bemiddelaar. Waar gewenst helpen we kasteel-eigenaren hun weg te vinden in het cultuurhistorische en in het financieel-administratieve netwerk.

Via een interactieve, eigentijdse website proberen we nieuwe doelgroepen te bereiken. Daarbij worden jongeren niet vergeten. Het kennismaken met culturele waarden op jongere leeftijd is immers onmiskenbaar van invloed op de latere ontwikkeling van mensen. Omgevingsonderwijs, met daarin een cultuurhistorische focus, is zeer waardevol voor alle leeftijdsgroepen. De SLK levert hieraan een bijdrage met een lesbrief, die via de website beschikbaar is. Om cultuurhistorische waarden ook 'op straat' herkenbaar te maken, bieden we kasteel-eigenaren ANWB-informatieborden aan.

Wat betreft de bouwkundige instandhouding van kastelen is de vraag aan de orde of de SLK haar zelfstandige rol van eigenaar en financier, zoals neergelegd in eerdere beleidsplannen, nog moet ambiëren. In gevallen van uiterste nood zullen we tijdelijk een kasteel in eigendom verwerven en eventueel laten restaureren. We kunnen echter niet zelfstandig meerdere kastelen onder onze hoede hebben. Daarom is het onvermijdelijk na te denken over andere manieren om het gewenste doel te bereiken. Wie kan daadwerkelijk op grotere schaal cultureel erfgoed van deze omvang in stand houden? Hiervoor zijn allianties met derden noodzakelijk. Formules die lijken op die van het Gelders en het Limburgs Landschap of de Vereniging Natuurmonumenten komen dan in beeld. Daarbij wordt het beheer van landschap en monument ook in directe samenhang met elkaar gezien.

Waar de eerstbetrokkenen niet slagen in een verantwoorde instandhouding, kan de SLK, vanuit een projectorganisatie, vooral als tweedelijns zorgverlener een loods- en gidsfunctie vervullen voor kasteel-eigenaren. We denken dat we het best functioneren als schakel in een grote, voornamelijk provinciale keten van erfgoedorganisaties. Daarnaast is regelmatig contact nodig met sectororganisaties met een nationale reikwijdte, zoals de Nederlandse Kastelenstichting en de Stichting Particuliere Historische Buitenplaatsen.

financiële middelen

De SLK heeft haar geldelijke bezit bestemd voor diverse doeleinden.

De belangrijkste daarvan zijn:

- een fonds voor urgente en niet-subsidiabele aankopen en restauraties van kastelen;
- een fonds voor (ondersteuning van) onderzoek, documentatie en publicaties;
- een fonds voor eigen uitgaven van de SLK;
- reserves om met name onvoorziene kosten te kunnen opvangen.

gewijzigde structuur

Om het nieuwe beleid zo efficiënt en effectief mogelijk in praktijk te kunnen brengen, heeft de SLK in 2009 haar organisatiestructuur al gewijzigd. Daarbij is het vroegere onderscheid tussen dagelijks en algemeen bestuur vervallen. Er is nu één bestuur, van negen of elf leden, dat uit zijn midden een voorzitter, secretaris en penningmeester aanwijst. Om specifieke onderwerpen te onderzoeken of werkzaamheden te (laten) verrichten, kan het bestuur commissies benoemen of adviseurs aanstellen. In samenhang hiermee is de voormalige raad van advies opgeheven.

ook meedoen?

De SLK kan altijd ondersteuning gebruiken van mensen die, net als wij, het behoud van het kastelenerfgoed in Limburg een warm hart toedragen. Meehelpen kan bijvoorbeeld door ons 'kastelenboek' te kopen of donateur te worden. Meedoen kan door te assisteren bij bijeenkomsten of lid te worden van een commissie.

Op onze jaarlijkse Kastelendag delen we nieuwe kennis met elkaar en versterken we de onderlinge band. Wie snel persoonlijk met onze organisatie in contact wil komen, verwijzen we graag naar onze website www.limburgsekastelen.nl. Behalve contactgegevens vindt u daar ook informatie over zo'n 265 Limburgse kastelen.

Unieke monumenten waarvoor wij, zoals u gemerkt hebt, op de bres staan.

colofon

Dit is een uitgave van de Stichting Limburgse Kastelen, 2010.
Deze is mede mogelijk gemaakt door een bijdrage van de Provincie Limburg
en het Huis voor de Kunsten Limburg.

tekst

Deze beleidsnota is tot stand gekomen onder verantwoordelijkheid van het
bestuur van de Stichting Limburgse Kastelen

eindredactie

Rik de Groot

vormgeving

paul smeets bno - bureau voor grafisch en ruimtelijke vormgeving

druk

T.O. Offset - Gijsemberg, digitaal en offset drukwerk

Huis voor de Kunsten Limburg, Kapellerlaan 36, 6041 JC Roermond

Postadres Postbus 203, 6040 AE Roermond

Telefoon 0475 39 92 99

Fax 0475 39 92 98

E-mail info@limburgsekastelen.nl

Website www.limburgsekastelen.nl

provincie limburg

HUIS VOOR
DE KUNSTEN
LIMBURG

